

Celje, dne [redacted]

Naš znak: [redacted]

Republika Slovenija
Ministrstvo za zdravje
Zdravstveni inšpektorat RS
Območna enota Celje in Dravograd
Inšpekcijska pisarna Velenje
Partizanska 6a

3320 VELENJE

Številka: [redacted]

DOMNEVNI KRŠITELJ:

[redacted]
3320 Velenje,
ki ga zastopa:

ODVETNIK
BOŠTJAN VERSTOVŠEK
CELJE, LJUBLJANSKA 5a

na podlagi 55. člena ZP-1

**IZJAVA O DEJSTVIH
OZ. OKOLIŠČINAH PREKRŠKA (v zvezi z
obvestilom št. [redacted] 2020 z dne [redacted])**

2x

pooblastilo priloženo

Domnevni kršitelj sporoča, da ga v tem postopku zastopa odvetnik Boštjan Verstovšek iz Celja in prilaga pooblastilo.

Domnevni kršitelj zanika, da bi storil očitani prekršek in podaja pisno izjavo o dejstvih in okoliščinah prekrška.

Domnevnemu kršitelju se očita kršitev Odloka Vlade RS o začasni splošni prepovedi gibanja in zbiranja ljudi na javnih krajih, površinah in mestih RS (UL RS št. 60/2020), v nadaljevanju »Odlok«.

V obvestilu naslovnega organa z dne [redacted].2020 se domnevnemu kršitelju očita, da bi se naj gibal in zadrževal dne [redacted].2020 ob [redacted] uri na javnem kraju na Titovem trgu v Velenju, dokaz za to pa bi naj bil njegov objavljen video na družbenem omrežju Facebook (v nadaljevanju FB).

Zgoraj opisani očitek je popolnoma nekonkretiziran, dokazno nepodprt, ter v nasprotju s samim seboj.

Domnevni kršitelj očitek zanika. Ne obstaja noben video, ki bi dokazoval, da se je domnevni kršitelj gibal in zadrževal dne [redacted].2020 ob 19. [redacted] uri na Titovem trgu v Velenju. Očitek naslovnega organa je tako nekonkretiziran, da nanj ni mogoče konkretno odgovoriti, razen s tem, da domnevni kršitelj očitek pač zanika. Iz obvestila naslovnega organa z dne [redacted].2020 sploh ni razvidno, za kateri video bi naj šlo, kdaj bi naj nastal, kdo ga je posnel, kdo ga je objavil, na katerem internetnem naslovu bi naj bil video objavljen, itd. Domnevni kršitelj zanika, da bi kak »njegov objavljen video« dokazoval njegovo prisotnost dne [redacted].05.2020 ob 19. [redacted] uri na Titovem trgu v Velenju. Domnevni kršitelj zgolj navaja, da tudi če bi na njegovem FB profilu resnično bil objavljen kak video iz očitane dneva in očitane ure, na takšnem videu zagotovo nikjer ni viden domnevni kršitelj – iz preprostega razloga, ker se domnevni kršitelj zagotovo ni nahajal v skupini protestnikov, ki so tam protestirali in ga torej nihče ni mogel posneti.

Domnevni kršitelj ponovno navaja, da sploh ne ve, za kakšen video bi naj šlo in kje bi naj bil objavljen. Lahko navede le, da na svojem FB profilu objavlja tudi videe, ki so jih posneli njegovi ožji družinski člani, zoper katere pa skladno s pravnim poukom iz obvestila naslovnega organa z dne [redacted].05.2020 ni dolžan izpovedati.

Nadalje je očitek v nasprotju s samim seboj: domnevnemu kršitelju se očita, da bi se naj zadrževal na Titovem trgu ob 19. [redacted] uri in se tudi gibal. Ker ni opredeljeno časovno obdobje domnevnega gibanja oz. zadrževanja, je že po naravi stvari nemogoče, da bi se naj »zadrževal in gibal« samo ob 19. [redacted] uri. Da bi lahko šlo za »zadrževanje in gibanje«, bi moralo biti opredeljeno vsaj okvirno časovno obdobje, ko bi naj očitana kršitev trajala (npr. od 19. [redacted] ure do 19.20 ure, ali kaj podobnega). Ker ni opredeljen časovni okvir očitane prekrška, je tudi iz tega razloga potrebno prekrškovni postopek nemudoma ustaviti.

Nadalje domnevni kršitelj navaja, da je bil dne 05.05.2020 ob 19. uri na sprehodu, od Titovega trga pa je bil oddaljen nekaj sto metrov, po njem se ni niti gibal, še manj pa tam zadrževal. Sprehod je opravljal skladno z določili Odloka, ki ga ni v ničemer kršil. Zato očitane prekrška ni storil.

Dokaz:

- zaslišanje domnevnega kršitelja

Nadalje domnevni kršitelj v času očitane prekrška ni bil v skupini protestnikov, kot se mu očita, ampak je nekaj sto metrov od Titovega trga opravljal individualno rekreacijsko dejavnost. Odlok dovoljuje v zadnji alineji prvega odstavka 3. člena dostop do javnih parkov in drugih sprehajalnih površin, v drugem odstavku 3. člena pa izvajanje športno rekreacijske dejavnosti individualnega značaja, ob upoštevanju ohranjanja varnostne razdalje do drugih oseb. Zato opisano ravnanje ne predstavlja kršitve Odloka. Opravljanje individualne rekreacijske dejavnosti je dovoljeno. Odlok dovoljuje po javni površini dostop do javnih parkov in drugih sprehajalnih površin, in domnevni kršitelj je izvajal zgolj takšno aktivnost. Njegova aktivnost je torej skladna z zadnjo alinejo prvega odstavka 3. člena Odloka, ter drugim odstavkom 3. člena Odloka.

Dne 05.05.2020 ob 19. uri se je torej domnevni kršitelj nahajal nekaj sto metrov stran od Titovega trga v Velenju, izvajal je individualno rekreacijsko dejavnost, pri tem je vzdrževal predpisano varnostno razdaljo do vseh ostalih oseb, bil je v gibanju, in v ničemer ni kršil Odloka.

Dokaz:

- zaslišanje prič
- zaslišanje domnevnega kršitelja

Nadalje domnevni kršitelj podrejeno, če bi naslovni organ ugotovil, da se je domnevni kršitelj dne 05.05.2020 ob 19. uri dejansko nahajal v skupini protestnikov na Titovem trgu v Velenju (kar domnevni kršitelj zanika), in da pri tem ni izvajal z Odlokom predpisanih zaščitnih ukrepov (vzdrževanja varnostne razdalje) in posledično dkršil navedeni Odlok, uveljavlja, da je Odlok v delu, ki absolutno prepoveduje gibanje in zbiranje ljudi na javnih krajih, površinah in mestih, v nasprotju z Ustavo RS. Naslovni organ je upravni organ, in mora pri svojem delu po uradni dolžnosti paziti, da odloča na podlagi Ustave in zakonov, in da ne uporablja predpisov, ki niso skladni z Ustavo.

Domnevni kršitelj

p r e d l a g a ,

da zato upravni organ že sam odloči, da kršitelj ni storil očitane prekrška, in postopek ustavi; podrejeno pa, da naslovni upravni organ ta postopek prekine in sproži pobudo za oceno ustavnosti. Razlogi so sledeči:

V nadaljevanju, ker domnevni kršitelj predlaga naslovnemu organu, da sproži pobudo za oceno ustavnosti predpisov, je domnevni kršitelj naveden kot »pobudnik«.

Pobudnik uveljavlja, da je izpodbijani Odlok v nasprotju z Ustavo RS, in uvedeni upravni postopek temelji na neustavnem Odloku, tudi morebitna izrečena kazen predstavlja kršitev temeljnih ustavnih pravic in svoboščin pobudnika.

Domnevni kršitelj (v nadaljevanju: Pobudnik) predlaga, da naslovni organ upravni postopek prekine in na Ustavnem sodišču sproži pobudo za oceno ustavnosti Odloka:

- 1) Pobudnik uveljavlja, da je izpodbijani Odlok v nasprotju z Ustavo RS, in uvedeni upravni postopek temelji na neustavnem Odloku, tudi morebitna izrečena kazen predstavlja kršitev temeljnih ustavnih pravic in svoboščin pobudnika.
- 2) Kršene so sledeče ustavne pravice iz Ustave RS:
 - a) 2. člen (Pravna država)
 - b) 14. člen (Enakost pred zakonom)
 - c) 32. člen (Svoboda gibanja)
 - d) 39. člen (Svoboda izražanja)
 - e) 42. člen (Pravica do zbiranja in združevanja)
- 3) Izpodbijani Odlok pravico do mirnega zbiranja in združevanja omejuje na diskriminatoren način. Omejitev navedene pravice iz 42. člena Ustave RS je absolutna – torej je prepovedano kakršnokoli mirno zbiranje in združevanje. Pobudnik meni, da je takšno določilo Odloka neustavno, in v nasprotju s 42. čl. Ustave – saj se lahko ta pravica omeji le v obsegu, ki ga tako stanje zahteva, in tako, da sprejeti ukrepi ne povzročajo neenakopravnosti. Izpodbijani Odlok navedena ustavna določila krši iz sledečih razlogov:
- 4) kot navedeno, je pravica do mirnega zbiranja in združevanja omejena z izpodbijanem Odlokom absolutno, čeprav za to ni nobene potrebe in takšen ukrep ni sorazmeren. Isti namen bi lahko Vlada dosegla na tak način, da bi dovolila mirno zbiranje in združevanje pod pogojem, da ljudje upoštevajo predpisane varnostne ukrepe; edini predpisani varnostni ukrep na prostem je ohranjanje socialne distance oz. fizične varnostne razdalje. Torej je mirno zbiranje in združevanje lahko dovoljeno pod pogojem, da se pri tem ohranja predpisana varnostna razdalja, saj z upoštevanjem predpisanih varnostnih pravil ljudje nikogar ne ogrožajo. Absolutna prepoved torej ni sorazmeren ukrep, saj se da isti cilj doseči z blažjimi ukrepi, tako da se pravica do zbiranja vseeno dopusti, vendar ob spoštovanju predpisanih varnostnih ukrepov. Pobudnik se sklicuje na odločitev nemškega ustavnega sodišča, ki je velikokrat vzor slovenskemu, ki je odločilo, da so protesti dovoljeni, ob upoštevanju predpisanih varnostnih omejitev;
- 5) Pobudnik uveljavlja, da je njegovo druženje z drugimi bilo izvedeno skladno z vsemi predpisanimi varnostnimi pravili, okoli pobudnika se ni nahajala nobena druga oseba

(razen tistih, s katerimi pobudnik živi v istem gospodinjstvu in ne zapadejo pod prepoved zbiranja) najmanj na razdalji 2 m, kar pomeni, da so bili vsi predpisani varnostni ukrepi spoštovani. Zato je bila pobudniku kršena pravica do svobode zbiranja.

- 6) Nadalje je izpodbijani Odlok v nasprotju z načelom enakosti pred zakonom in pravne države, iz sledečih razlogov:
- a) omejevanje temeljnih ustavnih pravic in svoboščin se lahko izvede samo v nujnih, upravičenih primerih, tako, da se omejitev izvede v najožjem možnem obsegu, da je sorazmerna, in da je tudi poštena, in da so vsi prebivalci Slovenije, oz. vse skupine, obravnavani enakopravno. Skladno z odločbo Ustavnega sodišča U-I 83/20-16 morajo ukrepi temeljiti na stroki, Vlada pa mora o tem obvestiti javnost. Izpodbijani Odlok in prepoved zbiranja in združevanja postavlja v neenakopraven položaj pobudnika v primerjavi z vsemi drugimi skupinami, ki pa jim je zbiranje in združevanje dovoljeno. Tako je Vlada v izpodbijanem Odloku dovolila zbiranje v cerkvah in ostalih verskih objektih, čeprav gre celo za zaprte objekte (inkriminirano druženje pa potekajo na odprtih površinah), v katerih je nevarnost okužbe večja kot na prostem in zahteva še dodatne varnostne ukrepe (nošnja zaščitnih mask). Tako se brez utemeljenega in strokovnega razloga omejuje ustavne pravice eni skupini državljanov (tistih, ki se želijo varno družiti), drugi skupini državljanov pa se dovoli zbiranje celo v zaprtih prostorih (vernikom v verskih objektih). Takšna diskriminacija je brez podlage v stroki, in Vlada zlorablja situacijo s korona virusom zato, da omejuje pravico do običajnega druženja in s tem terorizira ljudi, hkrati pa dovoljuje zbiranje vernikov; med tem, ali se nekdo druží pred blokom na varni razdalji, ali pa sedi v cerkvi, ni nobene razlike. Zato tudi omejitev pravice zbiranja zgolj za eno, določeno skupino ljudi oz. aktivnosti, ni skladna z Ustavo RS;
 - b) izpodbijani Odlok in omejitev pravice do mirnega zbiranja je tudi v nasprotju z načelom pravne države. Sprejeti omejevalni ukrepi morajo biti logični in razumni. Češko Ustavno sodišče je npr. omejevalne ukrepe razveljavilo iz razloga, ker so bili arbitrarni, nelogični, zmedeni. Tudi izpodbijani ukrepi iz Odloka, ki jih je sprejela Vlada, so popolnoma nelogični, neživljenjski, nerazumni, arbitrarni, nedomišljeni in so očitno le krinka za to, da Vlada prepreči proteste. To izhaja iz sledečih razlogov:
 - c) kot že opisano zgoraj, je Vlada absolutno prepovedala vsa zbiranja na odprtem prostoru (in ne dovoli niti tistih, kjer bi ljudje upoštevali varnostna pravila), dovoli pa zbiranje v zaprtih verskih objektih;
 - d) dovoljeno je delo v proizvodnih halah, kjer je v zaprtem prostoru hkrati prisotnih več sto, ponekod več kot tisoč ljudi hkrati, ki zaradi narave proizvodnega procesa sploh ne morejo vzdrževati predpisane varnostne razdalje, hkrati pa so prepovedana druženja na prostem, kjer se lahko spoštujejo vsi varnostni ukrepi;
 - e) dovoljeno je, da se v osebni avtomobilu v službo vozi skupaj pet potnikov, in ti ljudje zaradi omejenosti prostora v avtomobilu pač ne morejo vzdrževati nikakršne varnostne razdalje. Ti isti ljudje pa ne smejo skupaj sedeti za mizo v restavraciji na odprtem prostoru, niti ne smejo protestirati pred parlamentom celo ob upoštevanju varnostne razdalje. Takšna prepoved je v prima facie nasprotju s stroko, saj ne

obstaja nobena strokovna utemeljitev, zakaj bi lahko pet ljudi eno uro sedelo skupaj v avtomobilu, ne bi pa smelo protestirati pred parlamentom. Popolnoma isto velja za družine. Družinski člani se lahko družijo doma, ne smejo pa protestirati pred parlamentom.

- 7) Na dlani je, da prepoved mirnega zbiranja povsem politična odločitev in je namenjena prepovedi zbiranja pred parlamentom; ni uvedena iz varnostnih epidemioloških razlogov, ampak izključno zato, da se pred parlamentom prepreči mirno zbiranje in izražanje mnenj. To popolnoma jasno izhaja iz dogajanja pred Državnim zborom, ko so protestniki izražali svoje mnenje z lepljenjem papirnatih izrezov podplatov na tla. To so počeli na miren in varen način, ob upoštevanju vseh predpisanih varnostnih ukrepov. Policija je popisala in prijavila zdravstvenemu inšpektoratu samo tiste, ki so lepili podplate na tla – torej je šlo za čisto kaznovanje izražanja mnenja.
- 8) Izpodbijani Odlok in dejansko vse omejitve ustavnih pravic in svoboščin so v grobem nasprotju z Ustavo RS. Vlada RS očitno krši Ustavo RS, saj v resnici ne obstajajo vsebinski in strokovni razlogi za uvedbo omejitev, ki jih vzpostavlja izpodbijani Odlok, še posebej pa ne za omejitve gibanja, svobodo zbiranja in svobodo izražanja; vsi podobni odloki, tudi izpodbijani, so od 24.4.2020 dalje tudi izdani brez kakršnekoli podlage v Ustavi RS in veljavnih predpisih. Navedeno izhaja iz sledečega:
 - a) USRS je s sklepom U-I-83/20-10 z dne 16.4.2020 zadržalo izvajanje Odloka o začasni splošni prepovedi gibanja in zbiranja ljudi na javnih mestih in površinah v Republiki Sloveniji ter prepovedi gibanja izven občin; navedeni odlok je sprejela Vlada 29. 3. 2020, veljati pa je začel 30. 3. 2020 . Ta odlok je v 7. členu določal, da prepoved iz tega odloka velja do prenehanja razlogov zanjo. Pritožnik se v izogib ponavljanju sklicuje na tč. 26. in 27. navedenega Sklepa USRS.
 - b) Z navedenim sklepom z dne 16.4.2020 je USRS v tč. 26 odločilo in raztolmačilo, da je omejevanje ustavnih svoboščin z odlokom, izdanim na podlagi 39. čl. ZNB, z Ustavo skladno le pod pogojem, da Vlada RS sorazmernost ukrepov periodično preverja; in da jih lahko podaljšala samo, če bo glede na vsakokratne razmere in **mnenje stroke** glede širjenja bolezni ugotovila, da so še potrebni za doseganje zasledovanih ciljev.
 - c) USRS je Vladi naložilo:
 - i) da mora Vlada brez odlašanja po vročitvi tega sklepa,
 - ii) nato pa vsaj vsakih sedem dnina temelju **mnenja stroke** preverjati, ali so uvedeni ukrepi še potrebni za doseganje ciljev, in jih ob upoštevanju strokovnih razlogov podaljšati, spremeniti ali odpraviti. O tem mora Vlada obvestiti javnost.
 - d) Navedeni sklep USRS U-I-83/20-10 je bil izdan 16.4.2020. Zagotovo ga je Vlada prejela 17.4.2020; po odločbi USRS bi morala nemudoma, brez odlašanja, po vročitvi sklepa **preveriti**, ali so uvedeni ukrepi še potrebni. Torej bi prvo preverjanje Vlade moralo biti izvedeno in dostopno javnosti 17.4.2020. To preverjanje Vlada RS ni opravila, odločbo USRS je ignorirala.

- e) Drugo preverjanje Vlade bi se moralo zgoditi 24.4.2020; na ta dan je Vlada novi odlok »podaljšala«, s sledečo »obrazložitvijo«: *»Vlada Republike Slovenije se je na današnji dopisni seji seznanila s strokovno oceno posvetovalne skupine pri Ministrstvu za zdravje o strokovni utemeljenosti prepovedi iz Odloka o začasni splošni prepovedi gibanja in zbiranja ljudi na javnih krajih v Republiki Sloveniji ter prepovedi gibanja izven občin in odločila, da se ti ukrepi oziroma prepovedi še naprej uporabljajo. O tem bo vlada obvestila Državni zbor in javnost.«* Pritožnik meni, da z navedeno odločitvijo na seji Vlada RS ni upoštevala pogojev, ki jih določa Ustava RS (in jih je raztolmačilo USRS v sklepu U-I-83/20-10 z dne 16.4.2020), da bi lahko pogoji sploh bili uvedeni oz. podaljšani. Milo rečeno, takšna lahkotna neobrazložitev je do vseh prebivalcev Slovenije ponižujoča, saj smo dejansko v izrednem stanju, gospodarstvo propada, ljudje umirajo od srčnih bolezni, ker si ne upajo na urgenco, družinsko nasilje je v 1000% porastu,... pa še po vedno ne vemo, zakaj.
- f) Tretje strokovno preverjanje bi morala Vlada izvesti, ko je sprejela Odlok o začasni splošni prepovedi gibanja in zbiranja ljudi na javnih krajih, površinah in mestih v Republiki Sloveniji (Uradni l. RS št. 60/20), ki je pričel veljati dne 30.04.2020. Navedeni Odlok je Vlada sprejela na 14. redni seji dne 29.4.2020, s sledečim sklepom: *»Na današnji seji je vlada na podlagi predlogov zdravstvenih strokovnjakov Ministrstva za zdravje sprejela načrt ponovnega vzpostavljanja prostega gibanja ter zagona številnih dejavnosti v naslednjih dneh, tednih in mesecih.«*
- g) Tudi vsa nadaljnja »strokovna« preverjanja, tudi za izdajo izpodbijanega Odloka, je Vlada izvedla na podlagi predlogov zdravstvenih strokovnjakov Ministrstva za zdravje (ne pa NIJZ).
- h) Prav tako ni strokovnega preverjanja za druge ukrepe, npr. za obvezno razkuževanje večstanovanjskih stavb, za kar vsa resna stroka trdi, da je strokovno neutemeljen ukrep, ki v ničemer ne prispeva k omejitvi širitve virusa in je le populističen ukrep
- i) Hkrati pa Vlada ni izvedla nikakršnega strokovnega preverjanja ob preklicu epidemije dne 14.5.2020, kar spet dokazuje, da Vlada sprejema politične (ne pa strokovne) odločitve in da uporablja le tisto »stroko« in takrat, ko ji to odgovarja. O tem več v nadaljevanju, pri poglavju o zmedenosti, nestrokovnosti in nesistematičnosti uvedenih ukrepov.
- j) Opisani ukrepi in odločitve so torej v nasprotju s samimi seboj, nekonsistentni, diskriminatorni in brez podlage v stroki.
- 9) Vsa zgoraj opisana podaljšanja omejevalnih ukrepov Vlade predstavljajo kršitev Ustave in zakonov, saj omejitve ustavnih pravic in svoboščine ne temeljijo niti na Ustavi niti na zakonu in so v nasprotju z 39. čl. ZNB, iz sledečih razlogov:
- a) Podaljšanje protiustavnih ukrepov temelji na »strokovni oceni« posvetovalne skupine pri Ministrstvu za zdravje, ne pa na pravi strokovni oceni neodvisnih strokovnjakov NIJZ; navedena posvetovalna skupina je ustanovljena brez zakonske podlage, ZNB take skupine ne predvideva, hkrati pa je edina pravna podlaga za uvedbo omejevalnih ukrepov z odlokom zgolj 39. člen ZNB - na katerem napadeni Odlok tudi temelji; Vlada bi torej morala pridobiti strokovno mnenje strokovnega organa, ki ga določa ZNB - to je NIJZ (ki pa bi moral biti sestavljen iz neodvisnih in objektivnih strokovnjakov, ne pa iz politično imenovanih). Iz navedenega izhaja, da

Vlada ni pridobila strokovne ocene **pristojnega strokovnega organa po določitih ZNB**. Nasprotno, protipravno je sama ustanovila neko izključno sebi podrejeno posvetovalno skupino, katere mnenje ni neodvisno in strokovno v smislu določil ZNB in se ne more in ne sme upoštevati (kar bo obrazloženo v nadaljevanju). O tem govori že samo ime: NIJZ je **strokovni organ**, skupina pri Ministrstvu za zdravje pa je **posvetovalna**. Odloča USRS U-I-83/20-10 Vladi nalaga, da lahko omejevalne ukrepe uvede in podaljša le na podlagi mnenja **stroke**. Mnenje stroke lahko pridobi le na podlagi zakona, *lex specialis*, to je ZNB, ta pa določa kot strokovni organ NIJZ. Nezakonita in neustavna posvetovalna skupina MZ sploh ni strokovna skupina (in je namenjena le svetovanju ministru, kar jasno izhaja že iz njenega imena in funkcije) in ni pristojna dajati strokovnih mnenj. Ta lahko daje le strokovni organ, ki ga določa ZNB: NIJZ. **Vse ostalo je v nasprotju z ZNB, ki je edina pravna podlaga, ko se lahko omeji ustavne pravice in svoboščine v primeru epidemije.** Pri poseganju v ustavne pravice je vsaka razlaga Ustave in predpisov lahko le **ozka in omejevalna** – torej nobenih analogij, čudnih pravil razlage, kreativnosti v korist omejitvam pravic,...

- b) Tudi če bi se lahko mnenje protizakonite in strokovno nekompetentne posvetovalne skupine Ministrstva za zdravje upoštevalo, pa tega posvetovalnega mnenja Vlada **ni objavila in z njim ni seznanila javnosti**. USRS je Vladi v 4. točki navedenega Sklepa naložilo, da mora o tem **obvestiti javnost**. Obveščanje javnosti pomeni, da mora biti sklep strokovnega organa (ne glede na to, ali je NIJZ, ali nezakonita posvetovalna skupina) javno objavljen (torej dostopen javnosti) in tudi obrazložen (kar bo podrobneje razčlenjeno v nadaljevanju), da se ga lahko preveri. Če strokovno mnenje ni objavljeno, je nemogoče preveriti, ali razlogi za uvedbo oz. podaljševanje omejevalnih ukrepov sploh še obstajajo ali ne – saj so skriti. S tem, ko se Vlada le abstraktno sklicuje na neko mnenje stroke, dejansko pa skriva svoje »strokovne« (v resnici le posvetovalne) razloge, je še vedno v kršitvi Ustave in navodil USRS – saj mnenje stroke ni znano javnosti, razlogov ni mogoče preveriti, nadzorovati, izpodbijati. Skratka, skrivalnice, kar pomeni grobo kršitev načel pravne države, zakonitosti, itd... Razlog za skrivanje le lahko le en: ukrep omejitve gibanja in zbiranja na javnih površinah strokovno ni utemeljen, prava, neodvisna stroka tega ni potrdila ker se pod tako nestrokovno in diskriminatorno mnenje neodvisni strokovnjaki očitno niso pripravljali podpisati.
- c) Torej je Vlada od izdaje sklepa USRS U-I-83/20-10 dne 16.4.2020 uspela v času pisanja te vloge že kar 5x kršiti Ustavo RS in ignorirati in kršiti odločbo USRS: ukrepov ni preverila nemudoma po vročitvi sklepa, niti 7 dni kasneje; niti 29.4.2020 ob izdali novega Odloka, niti pri nobenem kasnejšem odloku (in paradoksalno, niti pri preklicu epidemije); mnenja pristojne in neodvisne stroke skladno z določili ZNB sploh ni pridobila, posvetovalno mnenje pa skriva, ker je verjetno neznanstveno. **Nikoli dosedaj torej o strokovnih razlogih za omejevalne ukrepe ni obvestila javnosti in jih skriva.** To pomeni, da strokovni razlogi ne obstajajo, Vlada razloge skriva in ne upošteva odločb USRS, hkrati pa z omejevalnimi ukrepi ob grobi kršitvi Ustave paralizira državo in po nepotrebnem z nesorazmernimi ukrepi povzroča nepopravljivo škodo, situacijo pa izkorišča za to, da pod krinko ukrepov prepoveduje vse vrste zbiranja, ki ji niso po volji (npr. protestov), čeprav bi zbiranje

lahko potekalo skladno z varnostnimi pravili. Zato je **nujno**, da USRS celoten Odlok nemudoma odpravi, ker je prima facie protiuustaven. **Nemško Ustavno sodišče je že odločilo, da je splošna oz. absolutna omejitev zbiranja protiuustavna.** Ima tudi slovensko dovolj poguma? Ob tem pobudniki in pooblaščenec izražajo globoko spoštovanje že izkazanemu pogumu ustavnih sodnic dr. Katje Šugman Stubbs in dr. Špelce Mežnar, ter sodnika dr. Roka Čeferina v ločenem mnenju U-I-83/20-16 z dne 24.4.2020, ter se v celoti sklicujejo na navedeno mnenje, ki ga je šteti za sestavni del te pobude. Po mnenju pobudnika analogno enako velja tudi za kršitev svobode zbiranja.

- 10) **Na področju uvajanja omejevalnih ukrepov, ki posegajo v ustavne pravice in svoboščine, je sedanja pravna ureditev zakonov in podzakonskih predpisov popolnoma protiuustavna, skrajno neprimerna in omogoča popolno samovoljo oblasti, arbitrarnost, izključitev stroke iz odločanja, in popolno netransparentnost in nepreverljivost odločitev, ki usodno vplivajo na ustavne pravice prebivalcev RS.** Na kratko so razlogi sledeči (na obširen način pa so nato pojasnjeni v nadaljevanju):
- Niti ena sama odločitev Vlade RS o omejevalnih ukrepih ne temelji na stroki (kot obrazloženo zgoraj), kljub temu, da je USRS s sklepom U-I-83/20-10 z dne 16.4.2020 že odločilo in opozorilo Vlado, da morajo ukrepi temeljiti na stroki in da mora biti o strokovnih razlogih javnost obveščena!
 - Če kje obstaja kakšna strokovna podlaga, je le-ta očitno tajna, in nihče ne ve, kakšna je; ne da se je preveriti, izpodbijati, ... kar boleče očitno krši načela pravne države. Ali torej strokovne podlage za napadene ukrepe ni, ali pa je tajna, kar nas vrača v čase SFRJ, ko je obstajala vzporedna zakonodaja skozi tajni Uradni list. Vlada naj torej končno že objavi obrazloženo strokovno podlago edinega po ZNB pristojnega strokovnega organa - NIJZ! Ali pa vsaj mnenje sicer nezakonite posvetovalne skupine MZ. Če strokovne podlage ne objavi, ni podlage za sprejem izpodbijanih omejevalnih ukrepov, (še posebej ne popolno in absolutno prepoved zbiranja), še posebej, ker ukrepi trajajo že več kot 2 meseca!
 - Če strokovna podlaga obstaja, kdo jo je sprejel? Kdo je pristojni strokovni organ po veljavnih predpisih? Kateri so veljavni predpisi?
- 11) Uvajanje omejevalnih ukrepov v primeru epidemije ureja izključno ZNB. Edini pristojni organ po ZNB je NIJZ; v času sprejetja ukrepov vodja NIJZ prof. dr. Ivan Eržen je javno izjavil, da npr. ukrep za omejitev gibanja ni utemeljen ukrep, in je zaradi tega tudi bil zamenjan. Kdo sploh je stroka v NIJZ? Na kakšen način odloča? Kje je strokovno mnenje NIJZ? Ob tako usodnih zadevah, kot je omejevanje ustavnih pravic vseh prebivalcev Slovenije, ni prostora za kreativne, široke razlage zakonov. Če ZNB kot edini strokovni organ navaja NIJZ, Vlada nima pravne podlage za ustanavljanje drugih »strokovnih« teles, ampak mora pribaviti mnenje NIJZ.
- 12) Ker po ZNB edina pristojna stroka (NIJZ) očitno ni bila mnenja, da omejitev gibanja med občinami predstavlja utemeljen protiepidemiološki ukrep, si je Ministrstvo za zdravje brez vsake pravne podlage omislilo nekakšno posvetovalno skupino, ki jo vodi ga. Bojana Beović – ki je de facto postala oseba, odgovorna za stroko (v resnici pa le daje

krinko za sicer nestrokovne politične ukrepe Vlade RS). **Ta posvetovalna skupina še naprej sprejema diskriminatorne ukrepe, ki npr. nekaterim dovoljujejo svobodo zbiranja, drugim pa prepovedujejo.** Več kot očitno ne gre za neodvisen strokovni organ, ampak za politično podrejen Vladi, ki sprejema odločitve, kakršne ji diktira Vlada: če Vlada želi prepoved javnega zbiranja, ga posvetovalna skupina odobri, hkrati pa dovoli zbijanje v cerkvah. Da je Vlada tista, ki politično diktira ukrepe, pa dokazuje tudi preklic epidemije dne 14.5.2020, ko je celo ga. Beović javno izjavila, da ne gre za strokovno odločitev, ampak je Vlada preklic sprejela tik pred 12h oz. 24h), dobesedno. Torej je de facto dokazano, da je strokovna skupina pri sprejemanju najrigoroznostih omejitev ustavnih pravic in najpomembnejših odločitvah (preklic epidemije) itak le za krinko, za vzbujanje lažnega vtisa strokovnosti, v resnici pa so odločitve politične. Stroka lahko sprejema le odločitve o maskah in rokavicah, vse pomembnejše odločitve (ko gre za omejevanje ustavnih pravic in svoboščin) pa je sprejela Vlada sama, brez stroke. In ponovno: svetovalna skupina pri Ministrstvu za zdravje deluje brez pravne podlage, **ZNB (in noben drug predpis) takega organa ne predvideva!** Odločitve posvetovalne skupine torej ne morejo biti »strokovna podlaga« za izpodbijane ukrepe, ki jih je sprejela Vlada RS, zato so vsi sprejeti ukrepi brez zakonske podlage!

- 13) Torej: ali je že sedaj jasno, da izpodbijani Odlok in omejevalni ukrepi niso skladni z Ustavo (in je po mnenju pobudnika takšno stališče ob pravilni razlagi ZNB pravilno, saj ZNB kot edini strokovni organ določa NIJZ, in ZNB je lex specialis), ali pa je 39. člen ZNB protiuustaven, saj ne določa, da se lahko ukrepi uvedejo le na podlagi **ugotovitev in mnenja pristojnega, z zakonom določenega strokovnega organa**; v primeru takšne razlage daje ta člen Vladi RS možnost, da ukrepe uvede brez objektivne, neodvisne, preverljive, javne strokovne podlage, kar se je tudi zgodilo (in daje protiuustavno možnost, da si Vlada RS sama ustvari »strokovni organ«, ki pa v resnici ni strokoven, niti samostojen in objektiven). To izhaja že iz **preambule** izpodbijanega Odloka, ki se glasi: »Na podlagi 2. in 3. točke prvega odstavka 39. člena Zakona o nalezljivih boleznih...« **Nikjer v Odloku se kot podlaga ne omenja strokovno mnenje!** (kar hkrati dokazuje, da Odlok ni bil sprejet na podlagi mnenja stroke, kar jasno izhaja iz besedila samega Odloka!) Torej bi moral navedeni 39. člen ZNB imeti še dodano besedilo v prvem odstavku: »lahko Vlada Republike Slovenije na podlagi pisnega obrazloženega javnega strokovnega mnenja NIJZ odredi tudi naslednje ukrepe:...«
- 14) Edina pravna podlaga za uvedbo omejevalnih ukrepov v primeru epidemije je ZNB. Edini pristojen po ZNB za podajanje mnenja o potrebnih ukrepih je torej NIJZ; to pomeni, da v primeru grožnje epidemije NIJZ naenkrat postane najpomembnejši organ RS, tisti, od katerega odločitev bo odvisna usoda slovenskega naroda; dobesedno; če se bodo odločili narobe, lahko umre desetisoče ljudi (če res pride morilski virus, ne pa le prehlad v obliki Covid-19), lahko pa (če virus v resnici sploh ni nevaren, kot je to v primeru Covid-19) brez razloga uniči gospodarstvo, povzroči epidemijo samomorov, posredno povzroči smrt tisočev drugih bolnikov, ki ne morejo do oskrbe (rak, infarkt,...). Pa tudi, če bi bil poleg ali namesto NIJZ pristojen kak drug strokovni organ, **spodaj navedeno velja za vsak strokovni organ.** Glede na usodno pomembnost po strokovnosti

in neodvisnosti NIJZ oz. kateregakoli strokovnega organa je torej potrebno, da je ta organ:

- a) Strokovno kompetenten in od vsake oblasti neodvisen, da se torej strokovnjaki imenujejo vanj na podlagi kompetenc, ne pa na podlagi ugajanja trenutni politiki ali histeričnim medijem
- b) Da je sestava strokovno pravilna in celostna: da so pri razglasitvi epidemije poleg epidemiologov in virologov vključene tudi druge stroke (npr. onkologija, internisti, sociologi, psihologi itd...), da se lahko ukrepi sprejmejo celostno: da ne bo zaradi neutemeljenega strahu in panike pred epidemijo prišlo do ogroženosti drugih bolnikov, skupin, ogromne gospodarske škode, družinskega nasilja...
- c) Da je delovanje učinkovito, pa hkrati da deluje sistem zavor in ravnovesij: da seveda velja načelo previdnosti in da se raje na začetku sprejmejo močnejši ukrepi; hkrati pa se morajo nemudoma začeti vsi znanstveni strokovni postopki za preverjanje in ugotavljanje pravilnega dejanskega stanja in razmer, ter da so ukrepi časovno omejeni in se v najkrajšem času ukinejo, takoj ko se ugotovi, da niso več potrebni; da je zagotovljeno časovno omejeno trajanje ukrepov in se zahteva, da so vsi ukrepi znanstveno utemeljeni, javni, pisno strokovno obrazloženi in preverljivi, in so lahko predmet javne debate. Namreč: prvotno so ukrepi večine držav temeljili na neznanstvenih študijah in manipuliranih matematičnih modelih, ki so se v praksi izkazali za skrajno napačne. Vse odločitve je treba torej nemudoma preverjati in prilagajati, ne pa trmasto vztrajati na prvotnih izhodiščih, ki so se izkazala za napačna (obrazloženo v nadaljevanju).
- d) Da je zagotovljeno delovanje stroke in izključen vpliv politike. NIJZ (oz. pristojni strokovni organ) namreč de-facto postane neke vrste diktator, ki diktira potrebne ukrepe, in vsi laiki lahko samo molimo, da so pravilni. To pa zahteva:
- e) Poleg strokovnosti in utemeljenosti v znanosti je nujno, da so vsi ukrepi tudi javno, pisno, podrobno in po znanstvenih standardih obrazloženi (tako kot mora biti obrazložena vsaka sodna, upravna, druga odločba): da lahko strokovna in laična javnost preverja resničnost ugotovitev in utemeljenost ukrepov; pametno bi bilo določiti še nek »pritožbeni« strokovni organ, ki bi obravnaval predloge, ki bi prispevali k izboljšanju razumevanja situacije. Npr., za Covid-19 obstajajo mnenja najeminentnejših tujih strokovnjakov, da virus sploh ni tako nevaren in da so ukrepi neutemeljeni; da je dejansko okuženih veliko več, in da je faktor smrtnosti 10x – 50x nižji od na začetku epidemije navajanega; **dejansko isto je pokazala slovenska raziskava**: glede na uradne podatke o potrjenih okužbah in smrtnih primerih iz drugih držav se je ocenjevalo in ugibalo, da se smrtnost giblje med dvema in štirimi odstotki. Podobne ocene so bile v Sloveniji. Z raziskavo pa se je izkazalo, da bi bila lahko smrtnost bistveno nižja. **Če držijo podatki o okoli 66 tisoč okuženih, se smrtnost dejansko giblje okoli 0,2 odstotka.** Pri tem je potrebno tudi upoštevati, da je daleč pretežni delež umrlih iz domov za starejše, okoli 80%! Torej: raziskave znanstvenikov kažejo, da je smrtnost na ravni hujše gripe, da so ogroženi edino starejši s pridruženimi boleznimi, vendar si v Sloveniji zaradi pritiskov politike nihče od znanstvenikov na položajih tega ne upa javno izpostaviti. Po taki logiki lahko vsako leto zapremo državo za nekaj mesecev, ko bo obdobje gripe, saj nikoli nismo čisto prepričani, koliko ljudi bo gripa pokončala. **Zakaj so pri sprejetih ukrepih**

takšne razlike med gripo in podobnimi obolenji, ter Covid-19, ko pa niti ena raziskava v svetu dni dokazala, da bi bila smrtnost pri Covid-19 bistveno višja kot pri gripi? Rezultati vseh raziskav so ravno nasprotni! Vendar se sedaj, ko rezultati slovenske raziskave niso potrdili nobene nadpovprečne smrtnosti (kar so itak že od samega začetka trdili najeminentnejši neodvisni in nepodkupljeni svetovni znanstveniki, ki so tudi trdili da bo Covid-19 izzvenel v začetku maja, kot vsaka gripa, kar se je tudi v resnici zgodilo) ohranja logika: rezultati so potrdili, da je Covid-19 približno enak gripi, vendar pa nismo v to še čisto prepričani, zato še kar čakajmo. Vmes pa gospodarstvo propada, ustavne pravice pa so grobo kršene. Če je zdravje ljudi, še posebej 80 letnikov s tremi pridruženimi boleznimi naenkrat postalo taka prioriteta, da je potrebno ustaviti celotno gospodarstvo, suspendirati najpomembnejše ustavne pravice, in plačati 6 milijard samo za prve ukrepe, **potem pobudnik pričakuje, da se bo isto zagotovilo tudi, ko se bo obravnavalo druge, bistveno hujše grožnje zdravju: onesnažen zrak, onesnažena zemlja, rakotvorni pesticidi, zastrupljena voda, težke kovine, 5G sevanje, mikroplastika praktično v vsakem živem organizmu – kajti za te kategorije obstaja bistveno več dokazov, da so neprimerno bolj škodljive in nevarne kot pa Covid-19;** sicer npr. onesnažen zrak svojega učinka ne pokaže v enem mesecu, so pa v 5 letih njegove posledice 100x hujše kot Covid-19. Za 5G je več kot 22.000 znanstvenikov opozorilo na potrebo po testiranju in previdnosti in na ugotovitve, da je sevanje zelo škodljivo, pa se vseeno uvaja brez preverjanja posledic; za Covid-19 najuglednejši znanstveniki trdijo, da ni nevarnejši od hujše gripe, pa se zaradi njega ustavlja država in svet. Kje so tu enotni in logični enaki standardi upoštevanja znanstvenikov?? Zato se pobudnik veseli novih standardov varovanja zdravja, saj bodo ista merila morala veljati za vse: če pri Covid-19 ob vsaj 10 znanstvenih raziskavah (ki pravijo, da ni nevarnejši od gripe) še vedno ne upoštevamo njihovih rezultatov in v dvomu (za katerega sploh ni več jasno, na čem temelji? Na matematičnih modelih Billa Gatesa, ki so jih vsi zavrgli, razen g. Kreka?) raje vzdržujemo varovalne ukrepe, bo v še bistveno manjšem dvomu (ko obstajajo neštete znanstvene študije o škodljivosti težkih kovin itd...), oz, ko dvoma sploh ni in je znanstveno dokazano, da npr. težke kovine v zraku in zemlji povzročajo hude bolezni, **potrebno uporabiti enaka merila in npr. takoj zapreti Cinkarno Celje, plačati odškodnino celjskim otrokom, ki so bili v vrtcih sramotno dolgo izpostavljeni težkim kovinam v zemlji, itd...** Pa ni nihče zapiral nič. In če smo odkriti: z vsem spoštovanjem: če smo se sedaj odločili, da je potrebno zaradi reševanja starejših kroničnih bolnikov izvesti tako rigorozne ukrepe, bo treba enako rigorozne izvesti tudi, ko bo šlo za varstvo otrok in mladine pred težkimi kovinami, pred pesticidi, pred onesnaženim zrakom itd... Vlada in oblastna zdravstvena garnitura so nam torej z ukrepi zaradi Covid-19 analogno postavili nove, zelo visoke standarde varovanja okolja, ko gre za vprašanje zdravja ljudi.

- f) Nadalje uspešno ravnanje Švedske, ki sploh nima rigoroznih ukrepov, pa o tem nihče ne razglablja. Slovenska stroka je verjetno dolžna spremljati tuja dognanja in razvoj dogodkov, ali pač ne? Vzeti tuje primere dobre prakse na znanje in se o njih s strokovnimi argumenti izreči? Jih v primeru dobrih rezultatov čimprej uvesti tudi sama? Ali pa si lahko politika nastavi svoje strokovnjake, ki že na prvi pogled ne vzbujajo zaupanja (z vsem spoštovanjem, npr. novi predstojnik NIJZ g. dr. Krek že s

svojim telesnim izgledom ni zgled zdravega načina življenja. Prekomerna telesna teža je dokazano eden od največjih faktorjev tveganja za razvoj vseh bolezni in kako naj pobudnik zaupa človeku, ki verjetno sam ne spoštuje najosnovnejših smernic zdravega življenja); ki vzbujajo vtis, da samo kimajo politiki, v javnosti pa krožijo študije najuglednejših virologov in univerz, ki trdijo, da politika nima prav. Za protikoronske ukrepe bi naj zapravili več kot 6 milijard, škoda se bo štela v desetinah milijard, pa lahko svetovno stroko kar ignorira? Pobudnik ne trdi, da je treba tujo stroko kar avtomatsko upoštevati; zagotovo pa jo je treba vzeti na znanje, znanstveno preveriti in argumentirano zavrniti, če slovenska stroka meni, da so ugotovitve uglednih strokovnjakov napačne. Verjetno so znanstvena pravila stroke dovolj natančna, da se ve, po kakšnih standardih se mora izvesti epidemiološka in virološka študija, da se ve, ali je merodajna ali ne. In ukrepi ne morejo temeljiti na študijah in »mnenjih« strokovnjakov, ki ne delajo po pravilih znanosti in stroke. Javnost pa ima pravico vedeti, na katerih strokovnih temeljih temeljijo ukrepi. Vsi prebivalci Slovenije imajo pravico, da o strokovnih razlogih odločajo vrhunski, najboljši strokovnjaki, in da so pri svojem odločanju neodvisni in varovani; lahko se le potrudijo po najboljših močeh in nobenega jamstva ni, da bodo izbrali najboljšo rešitev. Vendar pa bo večina prebivalcev zagotovo sprejela strokovne ukrepe, ki jih bodo predlagali najboljši specialisti, ki bodo delali pošteno, ki bodo pregledali vse vidike, itd... – dokaz je Švedska, kjer je prebivalstvo popolnoma podprlo stroko s tem, da so spoštovali vsa navodila. **Ali imamo prebivalci Slovenije pravico, da o ukrepih odločajo vrhunski strokovnjaki specialisti tistih strok, ki so kompetentne spopasti se z epidemijo, in da vemo, kdo? To so v prvi vrsti epidemiologi, virologi, mikrobiologi;** morda nekje za njimi pridejo tudi specialisti javnega zdravstva kot so na tem področju spoštovani dr. Krek, ampak zagotovo pa njihovo znanje in specializacija ni niti blizu odločujoče.

- g) NIJZ in ostalim institucijam mora biti z zakonom naloženo, da nemudoma po razglasitvi epidemije začnejo sistematično izvajati vse potrebne znanstvene raziskave za ugotavljanje pravega dejanskega stanja, in spremljati tudi tuje modele in raziskave; ne pa, da je to prepuščeno entuziastom, idejam posameznikov, trenutnemu navdihu, lepemu vremenu,... Katere znanstvene raziskave o Covid-19 je dosedaj izvedel NIJZ oz. slovenska stroka? Rezultat edine opravljene raziskave Inštituta za mikrobiologijo in imunologijo pri ljubljanski medicinski fakulteti itak kaže na smrtnost, kakršna je tudi pri gripi; vodja te raziskave pa je član posvetovalne skupine MZ, ki je nezakonita in podrejena politiki in je vprašanje, ali si drzne tolmačiti rezultate nepristransko (ker je edino njegovo javno tolmačenje raziskave do sedaj takšno, da ne more nič tolmačiti)
- h) Nujno mora biti zagotovljena neodvisnost stroke; to pomeni, da ne more Vlada RS v času kriznih razmer imeti pooblastila nastavljanja strokovno osebje NIJZ oz. pristojnega strokovnega organa po lastni politični izbiri – to je tako, kot če bi sedaj zamenjala sestavo Ustavnega sodišča. Strokovno osebje NIJZ, ki odloča o tem, ali so razlogi za razglasitev epidemije in kateri so potrebni ukrepi, mora imeti isto zaščito kot ustavni sodniki: imuniteto, način imenovanja, ki zagotavlja strokovnost in neodvisnost, in zaščito pred razrešitvijo. Glede na vse neumnosti slovenske politike

bi bilo morda najbolje, da sestavo NIJZ določi kar Ustavno sodišče, saj gre tu za tako resne zadeve, da jih ne moremo prepustiti politiki.

- 15) Zadeva je zelo enostavna: US naj pogleda primer Švedske, kjer je stroka delala izključno na znanstvenih osnovah – in se je izšlo. Švedska je ena najbolj urejenih držav, članica EU, in kdorkoli iz stroke ignorira uspešnost dogajanja na Švedskem, je diletant, ki ne sme sodelovati pri strokovnem presojanju potrebnosti ukrepov. Še celo podkupljiva SZO je **bila zaradi rezultatov prisiljena razglasiti Švedsko kot vzor in model:** <https://www.intellectualltakeout.org/who-declares-swedens-covid-response-a-model-for-the-world/#.Xq5dTfOgk70.facebook> **Na Švedskem je svoboda zbiranja v pretežni meri dovoljena!** Iz medijev izhaja, da je Švedska npr. prva država, ki je začela sistematično ugotavljati, koliko smrti je »s« in koliko »zaradi« Covid-19 in je glede tega znanstveni vzor. **Ali je slovenska stroka ali Vlada kontaktirala švedsko in se posvetovala?** Kdaj? Zakaj ne? Od začetka je bila previdnost seveda na mestu, vendar pa 2 meseca po razglasitvi epidemije postaja jasno, da restriktivni ukrepi niso potrebni in ne prinašajo koristi, le ogromno škodo. Vsa ostala svetovana histerija pa temelji na manipuliranih neznanstvenih študijah, ki sploh niso bile objavljene v znanstvenih revijah po znanstvenih standardih in so strokovno napačne. In bodo še predmet sodnih postopkov.
- 16) Dejstvo je, da imamo srečo. Covid-19 očitno ni tako zelo nevaren. Izkazalo se je, da nobena država ni bila pripravljena na izbruh virusa, in če bi šlo zares, bi bilo hudo. Ni tolažba, da itak nobena evropska država ni imela nobene zaščitne opreme, kaj šele Slovenija. To pomeni: trgovine, velike proizvodnje hale,... vse je teklo brez zaščitne opreme in vse je v redu (razen starejših bolnih); v resnici karantenski ukrepi sploh niso delovali, saj je zaradi dela in pomanjkanja zaščitnih sredstev itak bilo pol države izven karantene brez zaščitnih sredstev. Okuženost je vsaj 10x višja od na začetku navajane, pa napovedanih mrtvih ni, bolnice so prazne (mimogrede, bolnice smo zaprli ravno iz razloga, da bi lahko zdravili obolele za Covid-19, sedaj pa se dogaja, da Bolnica Ptuj noče sprejeti obolelih starejših iz Ljutomera; zakaj pa smo potem zaprli vse bolnice??). Od 27.4.2020 dalje vsak petek potekajo protesti, na katerih se v Ljubljani zbere 10.000 ljudi, pa v vsaj 3 drugih mestih še nekaj 100 in nikjer se v celoti in dosledno ne spoštuje fizične varnostne razdalje, pa je kljub temu epidemija izginila (in jo je Vlada preklicala). **Praktično je torej dokazano, da celo zbiranje več tisoč ljudi ni nevarno za širjenje epidemije. Ukrep prepovedi zbiranja torej strokovno ni utemeljen.** Ali se to lahko ignorira? Po eni strani se je treba pripraviti, če kdaj res pride do izbruha smrtonosnega virusa, da bomo imeli učinkovit strokovni znanstveni sistem, ki bo deloval. In po drugi strani, da se nikoli več ne more zgoditi, da bi lahko brez znanstvene strokovne osnove prišlo do tako hudih posegov v ustavne pravice in svoboščine. Na tej vaji je pogrnil skoraj cel svet. Odgovornost USRS (ker pač ni druge institucije) je, da učinkovito postavi merila, po katerih bo lahko NIJZ deloval znanstveno, strokovno, neodvisno, učinkovito, in da bodo postavljene ustrezne varovalke pred željo vsake oblasti po zlorabi epidemij za omejevanje ustavnih pravic in svoboščin. Politika tega ni sposobna in pri tem vprašanju bi bilo vsako samoomejevanje USRS škodljivo. USRS ima potrebno modrost, znanje, moč in upajmo tudi pogum. Z močjo pride tudi odgovornost. Naloga ni lahka. Bo pa rešitev lahko vzor večini sveta.

- 17) Ko oz. če bodo ukrepi sprejeti na resnični strokovni podlagi, ko nam bo pojasnjeno, zakaj npr. znanstvene študije najuglednejših strokovnjakov niso pravilne in upoštevne (ali pa se bodo končno začele upoštevati!), zakaj model Švedske naj ne bi bil primeren, kakšna je resnična (po pravilih medicinske stroke ugotovljena in dokazana) stopnja smrtnosti zaradi Covid-19,..., in vse to na pošten način, z možnostjo svobodne, varne javne debate, bomo mirni, stisnili zobe in prenesli vse. Osebne pravice in svoboščine pa so svete in ne bomo se jim odrekli, ko pa ravnanje Vlade vse bolj kaže na manipulacije in zlorabe. In samo v svobodni družbi lahko nastanejo pokončni ljudje, kot je švedski vodja epidemiologije, ki so sposobni kljubovati vsem pritiskom in neustrašno, izključno na znanstvenih temeljih, sprejeti pravilne odločitve. In če nam oblast vseskozi pravi, da smo ljudje samo odgovorni zase, naj nam pusti, da bomo odgovorno ravnali tudi v takšnih kritičnih situacijah.
- 18) O zaupanju ljudstva v dobronamernost ukrepov Vlade jasno govori dejstvo, da se je od načrtovanih 3000 ljudi na prostovoljno testiranje odzvalo le manj kot 1400 ljudi (za raziskavo o stopnji okuženosti). Kar sploh ni presenetljivo, saj jih je večina očitno v strahu, da se bodo dobljeni podatki zlorabili (razširjena pooblastila policije, dostop policije do zdravstvenih podatkov prebivalstva pri NIJZ,...). Jasno je, da je zaupanje na dnu. In brez zaupanja prebivalstva v odločitve oblasti ne more biti uspeha. S svojim arbitrarnim ravnanjem si torej Vlada spodkopava zaupanje, s tem pa tudi ruši sposobnost učinkovitega ukrepanja.
- 19) Da Covid-19 k sreči ni bistveno nevarnejši od gripe, nam z dejanji dokazuje tudi oblast – ista, ki nam laže o tem, da je nevaren. V pravu velja, da je važna vsebina, ne naslov. Vsebinsko so dejanja oblasti popolnoma drugačna od njihovih besed:
- Splošno znano dejstvo je, da so se predsednik RS g. Pahor, minister Tonin, minister Hojs, vrh vojske in policije, in še nekaj ljudi na visokih položajih, na vrhuncu epidemije, sprehajali ob Kolpi brez mask, brez varnostne razdalje, brezskrbni, lepo nasmejani (g. Pahor je verjetno kot ponavadi poziral za Instagram...). Isti ljudje, ki nas vsak dan hočejo na smrt prestrašiti pred virusom, so sami pred njim popolnoma brezskrbni. Pa zagotovo niso brezskrbni, ker bi bili tako pogumni (vsi politiki so strahopetci brez hrbtenice), ampak ker očitno razpolagajo z informacijami, ki so drugačne od javnosti naslikane slike strahu in panike. Ali pa so brezskrbni, ker morda obstaja zdravilo, ki pa je drago in redko, in ga bodo oni kot privilegiranci dobili?
 - Podaljševanje de facto izrednega stanja in ukrepov omogoča naročanje zaščitne opreme na nepregleden način, kjer očitno padajo ogromne provizije, kar je bilo odlično predstavljeno v oddaji RTV SLO Tarča 24.4.2020. Minister Tonin se je Tarče prestrašil veliko bolj kot virusa – pred »smrtonosnim« virusom na promenadi ob Kolpi ni uporabljal maske in distance, pred Tarčo pa se je skril v mišjo luknjo. Isto minister Počivalšek. Če bi bil virus res nevaren, bi ta dva hodila ob Kolpi (in vsepovsod drugje) v skafandrih. Koliko je še drugih podobnih finančnih mahinacij?

c) Vlada RS hkrati zlorablja situacijo z virusom za poskus uvajanja ukrepov popolnega nadzora, npr. sledenje državljanom preko mobilnih telefonov, vpogled policije v zdravstvene podatke, širitev policijskih pooblastil itd... in vse bolj se kaže, da je to resnični namen vztrajanja pri omejitvah ustavnih pravic.

20) Ali kdo še resnično misli, da ljudje ob vsem tem še verjamejo, da so izpodbijani ukrepi strokovno utemeljeni in potrebni? Še posebej omejitve svobode zbiranja – ko pa kljub vsakotedenskemu zbiranju 10000 ljudi na protestih ni nobenega porasta okužbe? Zdravstvena inšpekcija pa sedaj želi kaznovati ljudi, ker so kršili politični dekret, ne pa strokovni ukrep?!

21) Nadalje pobudnik uveljavlja neustavnost omejitve svobodnega zbiranja in vseh ostalih ukrepov tudi iz razloga, ker so ukrepi arbitrarni, nesistematični, znanstveno neutemeljeni, kaotični, nepremišljeni, nekoordinirani, v resnici se sploh ne izvršujejo, in so v seštevku neučinkoviti in ne pomagajo:

a. Vse bolnice smo zaprli za vse, razen za Covid-19 in nujne primere. Zdravniki opozarjajo, da nujnih primerov skoraj ni več, urgence so pretežno prazne (kar pomeni, da ljudje ne poiščejo pravočasno nujne pomoči, ampak npr. zaradi infarkta umrejo doma). Celotno zdravstvo se je torej ustavilo zaradi Covid-19. Hkrati pa to isto zdravstvo noče sprejemati bolnikov s Covid-19: splošno znano je, da bolnica Ptuj ni sprejela obolelih starejših občanov za Covid-19 iz Ljutomera – starejši občani pa so praktično edina rizična skupina. Torej zdravstvo ne sprejema bolnikov, ki so najbolj potrebni pomoči. In jih pusti umirati. Zakaj smo potem ustavili zdravstvo?

b. Domovi starejših občanov so edina kritična točka, 80% umrlih iz uradne statistike (ki je itak manipulirana in v nasprotju s pravili znanosti, saj ne loči me umrlimi s in zaradi Covid-19). Pa oblast ni sprejela in izvedla enega samega strokovnega ukrepa, da bi se te edine kritične točke zajezile: testiranje vseh, ločevanje pozitivnih in negativnih, karantena za negativne, primerno medicinsko osebje za oskrbo... Glede na nizko število občanov v domovih v primerjavi s celotno populacijo Slovenije bi lahko te ukrepe izvedli s 1000x manj sredstvi, kot pa da se zapira celotno državo. Pravila epidemiološke in virološke znanosti imajo točno določene protokole, kako zajeziti žarišča okužbe. Tudi ZNB določa, da se z prepovedjo gibanja zajezijo le žarišča, ne pa da se skrajno trapasto omeji gibanje med občinami, ki je popolnoma nestrokoven ukrep.

c. Oblast nam govori o strašni kužnosti virusa in nujni uporabi zaščitnih mask in rokavic, ter o varnostni razdalji vsaj 2m. Hkrati je splošno znano dejstvo, da so trgovke in trgovci v Mercatorju, Sparu, Tušu in drugih trgovinah, vsaj 3-4 tedne delali brez zaščitnih mask, brez steklenih pregrad in praktično brez zaščite; skozi njihove trgovine je vsaj 5x šla vsa Slovenija. Pa po znanih podatkih ni bil okužen niti en sam trgovec/trgovka. Nadalje, vse proizvodne dejavnosti v velikih halah, kje je delalo skupaj 1000 in več ljudi brez kakrsnegakoli zaščitnega sredstva in brez varnostne razdalje, je na tak način obratovalo vsaj 6 tednov. Isto velja za gradbišča – noben delavec še sedaj ne

nosi maske. Nadalje se vsi ti desettisoči zaposleni v službo vozijo pretežno skupaj in vsakodnevno. Torej gre potencialno za hudo rizične dejavnosti, brez zaščitnih sredstev, pa vse obratujejo. In nihče se ni okužil. Vrh oblasti (Pahor, Tonin, Hojs,...) se sprehaja naokoli brez mask. To dokazuje le, da k sreči virus ni nevaren, niti ni kužen. Ker če bi bil virus res smrtonosen, je dejstvo, da Slovenija ni bila pripravljena in bi bilo res 100.000 ali več mrtvih. Zatorej je čas, da se neha z umetnim ustvarjanjem krize.

- d. Torej: tam, kjer bi oblast morala reagirati, tega ne naredi (sprejem starejših okuženih v bolnice, strokovna izolacija in zdravljenje v domovih za starejše); niti ob »izbruhu« epidemije, na njenem vrhuncu, ni bila sposobna zagotoviti osnovnih zaščitnih sredstev (mask in pregrad) – pa vse teče normalno. Hkrati pa nam je vsiljevala prepoved gibanja, ki itak velja le za morda polovico prebivalstva, saj se ostala polovica vozi v službe in meje prehaja, zaščitnih sredstev pa itak ni uporabljala najmanj en mesec (ker jih ni bilo). Še vedno nam prepoveduje mirno zbiranje, tudi ob uporabi predpisanih zaščitnih ukrepov. Kakšen je bil smisel prepovedi prehajanja občinskih mej, ko pa polovica prebivalstva meje itak prehaja? Na kateri znanstveni študiji oz. podlagi temelji tak polovičarski ukrep? Praksa je dokazala, da je prehajanje mej varno in dopustno. Eanko, kakšen je strokovni smisel prepoved zbiranja in združevanja na javnih krajih, če se pri tem upoštevajo predpisani varnostni ukrepi?
- e. Dejstvo je, da ljudje niso neumni. Če ima Ustavno sodišče vsaj malo stika z realnim življenjem, je lahko ugotovilo, da se ukrepov že nekaj časa ne izvaja strogo. Ljubljana kot največje mesto je polna sprehajalcev in rekreativcev, zaradi nestrokovnega ukrepa prepovedi prehajanja občinskih mej pa se velika večina Ljubljančanov drenja na nekaj lokacijah: Tivoli, Šmarna gora, pa kmalu jih bo veliko pred parlamentom. Ravno zaradi prepovedi prehajanja občinskih mej se je ustvarila velika koncentracija ljudi na malem področju, ker se je ljudem za mesec in pol povsem trapasto prepovedalo, da bi lahko šli v hribe, v naravo, kjer bi bila koncentracija veliko nižja, pa še na svežem zraku bi skrbeli za zdravje. Isto velja za vsa večja mesta. To so popolnoma nerazumne omejitve. **Kot že rečeno, pa že več tednov (od 27.4.2020) potekajo protesti več tisoč ljudi na prostem, pa je epidemija kljub temu izzvenela. Zakaj torej prepoved zbiranja??**
- f. Nadalje vodja NIJZ dr. Krek, ki nima strokovne izobrazbe s področja epidemiologije, daje zavajajoče, neresnične izjave, s katerimi je pokopal še tisti drobec verodostojnosti, ki ga je morda imel: najprej je javno podal neresnično izjavo, da so velikonočni prazniki povzročili dvig okuženih s koronavirusom, ko so ga številke demantirale, pa je priznal, da to ni res. Hkrati pa si isto že vnaprej izmišljuje za prvomajske piknike – en piknik bi lahko ogrozil celo Slovenijo; 1000 ljudi v eni proizvodnji hali, milijon ljudi, s katerimi se sreča trgovka v Sparu v 4 tednih brez zaščitne maske, to pa ni grožnja? In cel državni vrh, vključno z generalštabom vojske, je bil na vrhuncu smrtonosne epidemije brez mask in brez varnostne razdalje. Dva

ministra, ki bi morala varovati vlado (policija in vojska) pred okužbo z izjemno nevarnim virusom, sta se brezskrbno sprehajala...

- g. Kot rečeno, je Vlada sedaj razglasila konec epidemije, v nasprotju z mnenjem stroke. Razglasitev konca epidemije je dobrodošla. Ampak ravnanje Vlade je pa popolnoma nelogično, ukrepov nihče ne razume, Kacin je še včeraj razlagal, da bomo imeli epidemijo še mesece, da se moramo tresti od strahu, že isti dan pa je epidemija odpravljena. Vseh teh nesmislov nihče pri zdravi pameti ne more razumeti. Je pa res, da je zdrava pamet dandanes bolj redka dobrina.
- h. Skratka, ukrepi in izjave odgovornih so kaotični, neverodostojni, polovičarski, itak v praksi najmanj v 60% sploh niso bili izvrševani (prevozi v službo, delo v halah, protesti...), edina ogrožena skupina (starejši kronični bolniki) sploh ni bila zaščitena in se njihovo zdravljenje v bolnici odklanja... in zato tudi ukrep popolne omejitve svobode javnega zbiranja ni utemeljen. Ukrepi kot celota so nestrokovni, ne dosegajo nobenega cilja, so arbitrarni, nerazumljivi, zmedeni, nesistematični in brez podlage v znanosti in resničnem dejanskem stanju (saj ne upoštevajo padanja okužb). **Iz tega razloga je češko sodišče tudi razglasilo del ukrepov za nezakonite.** *Vir: Delo, 25.4.2020*
- i. Iz zgoraj navedenih razlogov torej napadeni ukrepi nedopustno omejujejo svobodo gibanja, svobodo združevanja in svobodo gospodarske dejavnosti.
- j. Seveda lahko Ustavno sodišče zavzame stališče, da bi moral pobudnik zgoraj navedeno strokovno izkazati. Pobudnik je mnenja, da je dokazno breme na Vladi: organ, ki je omejil ustavne pravice, mora na verodostojen način dokazati, da za to obstajajo razlogi. Ustavno stanje je svoboda gibanja. Omejitev te svobode je neustavno stanje in tisti, ki še po mesecu in pol trdi, da za to obstajajo razlogi, je imel na voljo več kot dovolj časa, da to dokaže – saj ima Vlada na voljo celoten aparat z neskončno viri. Pobudnik pa je sam proti mogočnemu aparatu. Torej naj Vlada končno že predloži znanstvene študije, matematične in druge modele, rezultate raziskav in njihovo analizo, skratka vso strokovno gradivo; to bi itak morala storiti že na podlagi odločbe US U-I-83/20-10 z dne 16.4.2020, in je ta dolžnost vsebovana v dolžnosti, da Vlada obvesti javnost o strokovnih razlogih za omejevalne ukrepe (česar Vlada itak ni storila). Če Vlada ne predloži poglobljenih znanstvenih dokazov, da so ukrepi nujni, je čas, da se jih odpravi. Pri tem pobudnik opozarja, da so znanstveni dokazi tisti, ki jih kot verodostojne priznava znanost; gre za to, da nerecenzirane študije, ki niso bile izvedene po znanstvenih standardih, ne morejo šteti za znanstveno podlago, in zato pobudnik že vnaprej zavrača sklicevanje Vlade na kvaziznanstvene podatke in študije, ki so brez vrednosti. To stališče temelji na tem, da je glavni švedski epidemiolog pojasnil, da uspešnost švedskega pristopa temelji na tem, da so **upoštevali izključno znanstvene metode in študije, in pravila epidemiološke in virološke stroke.** Po drugi strani pa je npr. Velika Britanija upoštevala kvazištudijo in priporočilo neznanstvene podlage, kar je imelo za posledico bistveno hujše stanje in škodo (isti britanski znanstvenik je bil v kratkem prisiljen spremeniti

svoje apokaliptične napovedi iz več milijonov smrti na manj kot 60.000... – toliko o tem, ko ukrepi ne temeljijo v znanosti). Torej, pobudnik pričakuje, da bo Vlada nemudoma predložila strokovna mnenja, študije, raziskave, ki temeljijo izključno v znanosti. Če jih ne, naj Ustavno sodišče nemudoma odpravi vse omejitve svobode gibanja in svobode gospodarske dejavnosti, saj že v oči kolje, ga so uvedeni ukrepi politične, ne pa znanstvene in strokovne narave.

23. Pobudnik meni, da je izkazano, da je napadeni Odlok protiustaven in iz formalnih, in iz vsebinskih razlogov in bi ga moralo USRS nemudoma razveljaviti ali odpraviti. Na Vladi je dokazno breme, da dokaže zakonsko določeno strokovno podlago za omejitve svobode gibanja, pa tega kljub odločbi U-I-83/20-10 z dne 16.4.2020 ni storila niti enkrat. Ker gre za hudo in neposredno ogroženost demokratične ureditve in očitno neutemeljen in protiustaven Odlok, nadaljnje razglabljanje verjetno ni potrebno. Če pa USRS meni, da potrebuje še dodatne dokaze, pa pritožnik predlaga, da Vlada in NIJZ nemudoma odgovorita na sledeča vprašanja:
- a. Katere znanstvene študije (z navedbo vira, recenzije in ostalih parametrov) in strokovna mnenja so podlaga za:
 - i. Popolno prepoved javnega zbiranja? Zakaj javno zbiranje ni možno ob npr. omejitvi najvišjega št. ljudi (npr. na 100), spoštovanju varnostne razdalje, nošnji zaščitne maske?
 - ii. Omejitve oz. prepoved opravljanja vseh gospodarskih dejavnosti, ki so na spisku prepovedi oz. omejitve?
 - b. Kakšna je sestava strokovnega organa/skupine NIJZ, ki je zadolžen za Covid-19?
 - i. Koliko je število članov?
 - ii. Kakšna je strokovna sestava članov?
 - iii. Kdo je določil sestavo strokovnega organa NIJZ za Covid-19?
 - c. Katera strokovna mnenja, odločitve, priporočila in vse ostalo je glede Covid-19 do sedaj sprejel NIJZ? Za vsako posamezno prej navedeno:
 - i. Ali je bila odločitev sprejeta soglasno ali z glasovanjem, oz. na kakšen način je bila sprejeta? Kateri specialisti (imena so lahko anonimna, vprašanje se nanaša na specializacijo strokovnjaka: ali epidemiolog, virolog, pulmolog...) so glasovali za in kateri proti?
 - ii. Prosimo za dostavo vseh mnenj, odločitev, priporočil in vseh ostalih aktivnosti NIJZ glede Covid-19
 - d. Kakšna je sestava posvetovalne skupine pri Ministrstvu za zdravje, na podlagi katere je Vlada RS 24.4.2020 sprejela sklep o podaljšanju ukrepov? <https://www.gov.si/novice/2020-04-24-vlada-je-podaljsala-veljavnost-ukrepov-v-odloku-o-zacasni-omejitvi-gibanja/>
 - i. Koliko je število članov?
 - ii. Kakšna je strokovna sestava članov?
 - iii. Kdo je določil sestavo posvetovalne skupine?
 - iv. Kako je skupina glasovala?

- e. Katera strokovna mnenja, odločitve, priporočila in vse ostalo je glede Covid-19 do sedaj sprejel v prejšnji točki navedena posvetovalna skupina? Za vsako posamezno prej navedeno:
 - i. Ali je bila odločitev sprejeta soglasno ali z glasovanjem, oz. na kakšen način je bila sprejeta? Kateri specialisti (imena so lahko anonimna, vprašanje se nanaša na specializacijo strokovnjaka: ali npr. epidemiolog, virolog, pulmolog...) so glasovali za in kateri proti?
 - ii. Prosimo za dostavo vseh mnenj, odločitev, priporočil in vseh ostalih aktivnosti navedene posvetovalne skupine glede Covid-19
 - f. V primeru, da obstaja še kak drug organ, ki sodeluje pri svetovanju ali podaji mnenj Vladi RS ali drugim organom RS, prosimo, da se podajo odgovori na ista vprašanja tudi za vse druge organe
24. Pobudnik je mnenja, da je vlada RS z napadenim odlokom, s katerim je prebivalcem RS zgolj s politično, strokovno neutemeljeno odločitvijo, diskriminatorno prepovedala gibanje in zbiranje na javnih mestih in površinah v Republiki Sloveniji (kar hkrati pomeni še kršitev cele vrste drugih ustavnih pravic, naštetih v tej vlogi), presegla svoje pristojnosti, se postavila v vlogo zakonodajalca ter grobo kršila ustavno varovana načela zakonodajne pristojnosti državnega zbora in pravne države.
 25. Temeljna interpretacija 87. člena Ustave je, da določa ustavnopravni standard, da se sme v Republiki Sloveniji pravice in obveznosti fizičnih in pravnih oseb ter drugih pravnih ali poslovnih subjektov določati (urejati) le z določeno vrsto splošnih pravnih aktov – z zakoni, saj je to t.i. zakonska materija. Interpretacija 87. člena Ustave RS pomeni, da se lahko pravice in obveznosti vseh subjektov, katere priznava ali pripoznava pravni red, urejajo le z zakoni. Zakone sme sprejemati le državni zbor, ki mora pravice in obveznosti v njih določati tako, da ima naslovnik zakonske norme dejansko možnost, da se seznanj s pravicami in obveznostmi in lahko oceni posledice, ki bi jih prineslo njegovo delovanje ali nedelovanje v zvezi s pravicami ali z obveznostmi.
 26. Z vidika pravne varnosti in strogega spoštovanja 87. člena Ustave RS imajo prebivalci RS in druge osebe, ki jih priznava pravni red, obveznost, da so podvržene le tistemu reguliranju njihovih ustavnih pravic in obveznosti, ki je določeno z zakonom, ne pa npr. določeno s podzakonskimi predpisi in z drugimi splošnimi akti. Z drugimi besedami, urejanju pravic in obveznosti s podzakonskimi predpisi ali z drugimi splošnimi akti se imajo navedene kategorije oseb pravico upreti z uporabo vseh razpoložljivih pravnih sredstev oziroma sodnega varstva.
 27. Prav tako je z institucionalnega vidika naslovnik te norme državni zbor, saj je pristojen in odgovoren, da se pravice in obveznosti urejajo v zakonih in ne sme dopuščati nastanka pravno neurejenega stanja, ko bi zakoni pooblašali izvršilno oblast ali pa bi organi izvršilne oblasti v »državni stiski« urejali določene pravice in obveznosti, ki se lahko urejajo le z zakonom, urejali s podzakonskimi predpisi ali z drugimi splošnimi akti.
 28. Ustavna norma iz 87. člena Ustave RS pa ima določen pomen za RS kot ustavno demokracijo. Pravic in obveznosti se namreč ne more urejati na pretežno nejasen, načeloma netransparenten način, ampak samo z zakoni, ki jih v transparentnih,

javnosti in naslovnikom norm znanih postopkih, sprejemajo predstavniki ljudstva, izvoljeni kot poslanke in poslanci v DZ. Ustavna določba, da zakone sprejema DZ in da sme le v njih urejati pravice in obveznosti, tako tudi vsakodnevno krepi oziroma legitimira načelo ustavne demokracije. Urejanje pravic in obveznosti s podzakonskimi akti ne bi bilo v skladu z obstojem Slovenije kot ustavne demokracije (tako tudi Komentar 87. člena Ustave RS, dopolnitev – A, Fakulteta za državne in evropske študije, avtorji Matej Avbelj in drugi, 2011).

29. Ustava sprejema pravice in dolžnosti pravnih subjektov kot merilo za določanje vsebine (materije) zakonov. Kolikor že Ustava ne določa pravic in obveznosti pravnih subjektov pa jih lahko določa le zakon. Povedano drugače; posegi v ustavno varovane človekove pravice (konkretno tudi v pravico do svobode gibanja), so dopustni le z zakonom, ki ga sprejme državni zbor.
30. Izpodbijani vladni odlok je tako neustaven iz razloga, ker pomeni grob in nedopusten poseg v pristojnost zakonodajne veje oblasti in grobo kršitev določbe 87. člena Ustave RS, ki določa izključno zakonodajno pristojnost državnega zbora za določanje pravic in obveznosti državljanov in drugih oseb.
31. Ustava v 2. odst. 32. čl. izrecno določa, da se lahko svoboda gibanja omeji le z **zakonom** in samo, kadar je to potrebno, da bi se zagotovil potek kazenskega postopka, da bi se preprečilo širjenje nalezljivih bolezni, se zavaroval javni red ali če to zahtevajo interesi obrambe države. Skladno z določbo 16. čl. Ustave R Slovenije je ustavno določene človekove pravice in temeljne svoboščine dopustno omejiti le za čas trajanja vojnega ali izrednega stanja in še to le za čas trajanja takšnega stanja. Svoboda gibanja je z Ustavo R Slovenije določena kot temeljna človekove pravica in svoboščina. V Republiki Sloveniji ni bilo razglašeno ne vojno ne izredno stanje. Ustavne podlage za omejitev svobode gibanja ali za omejitev drugih pravic Vlada R Slovenije ni imela.
32. Skladno z določbo 1. odst. 16. člena Ustave R Slovenije se človekove pravice lahko omejijo samo začasno, za čas trajanja vojnega ali izrednega stanja. Ne odredba o razglasitvi epidemije ne izpodbijani odlog ne določata trajanja epidemije oz. trajanja omejitve ukrepov iz izpodbijanega odloka. Dejansko je glede na izpodbijani odlok določitev trajanja omejitve prepuščena zgolj Vladi Republike Slovenije, pri čemer v izpodbijanem odloku niso določena nobena strokovna merila in kriteriji na podlagi katerih bi morala Vlada odločiti, da omejitve niso več potrebne in prenehajo veljati niti ni določena na kakšen način se kriteriji in strokovna merila ugotovijo oz. kdo sprejem strokovno ugotovitev (mnenje, odločitev), da omejitveni ukrepi niso več potrebni. Ker je določitev časa trajanja ukrepov prepuščena izključno Vladi Republike Slovenije, brez kakršnekoli obveznosti na kakšen način mora Vlada ugotoviti, da ukrep niso več potrebni, Odlok dejansko omogoča Vladi R Slovenije, da ukrepe izvaja trajno in brez omejitve. Tudi Odredba o razglasitvi epidemije je časovno neomejena in ne vsebuje nobenih kriterijev, kdaj oz. v kakšnih okoliščinah mora minister pristojen za zdravje preklicati odredbo oz. ta preneha veljati. Iz navedenega razloga sta tako Odredba o razglasitvi epidemije kot tudi Odlok o začasni prepovedi gibanja in zbiranja ljudi na javnih krajih, površinah in mestih v Republiki Sloveniji ter prepovedi gibanja izven občin v nasprotju s 16. čl. Ustave R Slovenije.

33. Izpodbijani Odlok Vlade RS je **podzakonski** predpis izvršilne veje oblasti in ki z ukrepi omejitve svobode zbiranja in posledično izražanja, posega v ustavno pravico do svobode mirnega zbiranja. Izpodbijani Odlok je zato protiustaven, saj je bilo z njim poseženo v zakonsko pristojnost državnega zbora, prav tako pa je bil z njim kršen tudi 2. odstavek 42. člena Ustave RS, ki določa, da se lahko pravica do svobode zbiranja omeji samo z zakonom.
34. Zakon o nalezljivih boleznih v 39. členu omogoča Vladi Republike Slovenije da lahko za preprečitev, da se v R Slovenijo занесеjo ali v njej razširijo določene bolezni odredi tudi ukrepe, določene v 1. odst. 39. čl. Zakona o nalezljivih boleznih in sicer lahko: določi pogoje za potovanja v državo, v kateri obstaja možnost okužbe z nevarno nalezljivo boleznijo in za prihod iz teh držav;
- a) prepove oziroma omeji gibanje prebivalstva na okuženih ali neposredno ogroženih območjih;
 - b) prepove zbiranje ljudi po šolah, kinodvoranah, javnih lokalih in drugih javnih mestih, dokler ne preneha nevarnost širjenja nalezljive bolezni;
 - c) omeji ali prepove promet posameznih vrst blaga in izdelkov.
35. Ukrepi iz 2. in 3. točke 1. odst. 39. čl. Zakona o nalezljivih boleznih neposredno posegajo v z Ustavo zagotovljeno pravico do svobode gibanja. Pri tem pa Zakon o nalezljivih boleznih sam ne določa na kakšen način in v kolikšnem obsegu se gibanje s podzakonskim aktom izdanim na njegovi podlagi omeji (npr. npr. ZNB ne določa omejitve gibanja posameznikov na občino v kateri imajo prijavljeno stalno ali začasno prebivališče; niti ne določa meril za delno omejitev svobode zbiranja, npr. z največjim dovoljenim številom ljudi, varnostno razdaljo,...). Celo nasprotno 1. odst. 39. čl. ZNB daje Vladi Republike Slovenije pavšalno pooblastilo, da s podzakonskim aktom po svoji presoji odredi ukrepe iz 1.do 4. točke 39. čl. ZNB. 1. odst. 39. čl. ZNB tako omogoča, da se s podzakonskim predpisom poseže v ustavno zagotovljeno pravico do svobode gibanj iz 32. čl. Ustave. 1. odst. 39. čl. ZNB je zato v neskladju z Ustavo.
36. Zakon o nalezljivih boleznih ne določa nobenih meril in kriterijev na podlagi katerih lahko Vlada Republike Slovenije odredi omejitve svobode gibanja in svobodo zbiranja. Vlada lahko na podlagi 1. odst. 30. čl. ZNB sama, po lastni presoji in brez kakršnihkoli omejitev, meril ali kriterijev določenih z zakonom izbira sredstva na kakšen način in v kolikšni meri bo posameznikom omejila npr. svobodo gibanja, svobodo zbiranja, itd.... Pooblastilo Vladi Republiki Slovenije iz 2. in 3. točke 1. odst. 39. čl. ZNB je povsem pavšalno in neopredeljeno, s čimer je kršeno načelo pravne države (2. člen Ustave).
37. Načela pravne države zahtevajo, da se pravna razmerja med državo in državljani urejajo z zakoni. V skladu z načeli pravne države je, da so zakonske določbe jasne in nedvoumne. Z njimi se ne določa samo okvir in podlaga delovanja izvršilne oblasti, temveč postaja to delovanje za državljane znano, pregledno in tudi predvidljivo, to pa povečuje njihovo pravno varnost. Načelo pravne varnosti je eno izmed načel pravne države, ki je pomembno tudi za učinkovito varstvo posameznikovih pravic in pravnih interesov, vključno z učinkovitim nadzorom ustavnosti in zakonitosti podzakonskih predpisov.

38. Zato mora biti tudi pooblastilo za izdajo podzakonskega predpisa v zakonu jasno in opredeljeno z ustreznimi merili in kriteriji. To velja še posebej v primeru, kadar se izvršilni veji oblasti daje pooblastilo za omejitve ustavno zagotovljenih pravic. Zakonodajalec bi zato v ZNB moral določiti natančna in jasna merila in kriterije v katerih primerih, na kakšen način v in v kakšnem obsegu lahko Vlada Republike Slovenije s podzakonskim aktom omeji ustavno zagotovljeno pravico do svobode gibanja je 39. čl. ZNB v nasprotju z Ustavo tudi iz tega razloga.
39. Ker Zakon o nalezljivih boleznih ne določa nobenih meril in kriterijev, na podlagi katerih lahko Vlada Republike Slovenije s podzakonskim aktom iz 1. odst. 39. čl. ZNB omeji svobodo gibanja 39. čl. ZNB zato v tem delu ni v skladu z Ustavo R Slovenije, saj daje Vladi Republike Slovenije pravico, da s podzakonskim aktom omeji svobodo gibanj, ne da bi zato v zakonu bili določeni ustrezni kriteriji in merila.
40. Pobudnik je prepričan, da izpodbijan ukrep absolutne prepovedi zbiranja iz napadenega odloka, ni potreben, niti nujen za zavezitev širjenja virusa COVID-19. Vlada pri sprejetju izpodbijanega ukrepa ni upoštevala vseh tozadevno pomembnih okoliščin, niti stališč epidemiološke stroke. Še več; vlada je obravnavan ukrep sprejela brez predhodnega posvetovanja z državnim strokovnim telesom (Nacionalnim inštitutom za javno zdravje) Gre za političen, ne pa strokovno utemeljen ukrep.
41. Pobudnik meni, da bi morala Vlada RS imeti za sprejem izpodbijanega ukrepa najmanj ustrezno objektivno strokovno podlago, pred sprejetjem tega ukrepa pa bi morala opraviti tudi tehtanje, ali so ukrepi, določeni v odloki, skladni z njegovim namenom in nujni za uresničevanje cilja zavezitve širjenja okužbe in ali cilja ni mogoče doseči drugače. Prav tako bi morala javnost informirati objektivno in predstaviti vsa stališča stroke. Strokovna izhodišča na podlagi katerih je vlada izdala izpodbijani odlok bi morala biti javno objavljena skupaj z odlokom. Pri tem bi v odloku moralo biti jasno navedeno na podlagi kakšnih in katerih strokovnih stališč je Vlada R Slovenije sprejela odlok, s katerim je omejila ustavno zagotovljeno pravico do svobode zbiranja. V kolikor strokovna izhodišča za sprejemanje ukrepov niso javno objavljena upravičenosti izdanih ukrepov ni mogoče preveriti. Tako ni omogočeno ugotavljanje ne sorazmernosti izdanih ukrepov (potrebnosti sprejetih ukrepov za zavezitev in obvladovanje epidemije COVID-19 v primerjavi s posegom v ustavno zagotovljeno svobodo gibanja) kot tudi ne ali so sprejeti ukrepi, ki omejujejo ustavno zagotovljene pravice sploh potrebni. S tem, ko Vlada Republike Slovenije v odloku (ali skupaj z njim) ni navedla strokovnih izhodišč in podlage za sprejetje ukrepa, njenih ukrepov ni mogoče objektivno preveriti in ni mogoče ugotoviti ali so ti ukrepi sploh bili potrebni za zavezitev širjenja epidemija in ali so bili sorazmerni s posegom v ustavno zagotovljeno svobodo gibanja. Odločitev za ukrepe iz izpodbijanega odloka, (predvsem odločitev za omejitve zbiranja) bi morala temeljiti izključno na strokovnih podlagah, ki bi izkazale koristnost takšnega ukrepa. V tem delu bi moralo iti za strokovno določitev, ker strokovne podlage za takšne ukrepe niso znane; gre očitno za politično odločitev, ki nima strokovne podlage.

42. Ker strokovna izhodišča in podlage, na podlagi katerih je bil sprejet ukrep niso znana in niso javno objavljena tudi ni mogoče izvrševati Sklepa Ustavnega sodišča RS št. U-I-83/20-10 z dne 16.04.2020. Ni mogoče vsakih sedem dni preverjati potrebnosti sprejetih ukrepov, če sploh podlaga, na kateri so bili ukrepi sprejeti ni znana.
43. Cilj Vlade RS s sprejetjem izpodbijanega ukrepa prepovedi zbiranja po mnenju pobudnika ni razumen, sorazmeren in ustavno legitimen. Izpodbijan ukrep, upošteva stališča stroke, ni bil potreben in nujen za namene zaježitve širjenja okužbe in torej ne obstoji razumno razmerje med vrednostjo cilja (zaježitve širjenja okužbe) in težo posega. Poseg vlade RS z izpodbijanim odlokom in v njem sprejetim ukrepom prepovedi zbiranja zato ni v skladu z načelom sorazmernosti in hkrati nedopustno posega v ustavno pravico do svobode zbiranja in je kot tak neskladen z Ustavo ter Evropsko konvencijo o človekovih pravicah.
44. Nadalje pristojni organi RS niso izvedli nobenih ukrepov, ki bi potrdili ali ovrgli domneve in ugibanja o kužnosti in nevarnosti COVID-19. Takšne ukrepe bi morali izvesti takoj, ko je bila razglašena epidemija, brez da bi za razglasitev obstajali dokazi – razglašena je bila le na podlagi indicev. Napravljena ni bila nobena klinična študija, nobeno testiranje, skratka nič. Še posebej pa bi Vlada morala izvest vse postopke za ugotovitev dejanskega stanja, ko so se pojavila mnenja uglednih svetovnih strokovnjakov, da je smrtnost zaradi COVID-19 bistveno nižja od na začetku zatrjevane (nekatera naštetja v tej vlogi).
45. So pa takšno testiranje so izvedli znanstveniki v Nemčiji. Nemški virolog Henrick Streeck je izjavil, da po temeljitih raziskavah ugotavljajo, da ni bil dokazan noben prenos virusa v supermarketih, restavracijah ali frizerskih salonih. Kot glavni izbruhi bi naj bili rezultat bližnjega druženja v daljšem časovnem obdobju, npr. na apres-ski zabavah, nogometnih tekmah, karnevalih. Navedene raziskave v Nemčiji so bile opravljene v Heinsbergu, ki je epicenter korona izbruha v Nemčiji. Torej klinične raziskave dokazujejo, da se virus sploh ne širi v krajših stikih, in da je zapiranje trgovin, restavracij in ostalih storitvenih dejavnosti nepotrebno.
46. V Sloveniji ni nobena strokovna institucija izvedla nobenega testiranja po pravilih epidemiološke in virološke stroke o zgoraj navedenih parametrih COVID-19 (način širjenja, obstojnost, kužnost, smrtnost,...). Tako ni nobenega dokaza, da bi prepoved mirnega zbiranja in združevanja kakorkoli prispevala k zmanjšanju epidemije. Klinični testi zaenkrat dokazujejo, da je za prenos virusa potrebno bližnje daljše druženje, kar pomeni, da npr. na druženju na primerni varnostni razdalji, ob zbiranju več oseb, ne pride do prenosa virusa. Ker gre za izjemno hude posege v temeljne človekove pravice in svoboščine, ko se omejuje svoboda gibanja, zbiranja in združevanja, so takšni posegi sedaj že preko meje sprejemljivega, saj pristojni organi RS po uvedbi prepovedi mirnega zbiranja in združevanja niso izvedli nobenih študij o tem, ali je tako rigorozen ukrep resnično potreben in koristen. Hkrati pa ni niti enega znanstvenega dokumenta, ki bi dokazoval, da so tako rigorozni ukrepi potrebni in učinkoviti.

Glede neskladnosti 3. odst. 21. čl. ZVRS z ustavo

47. Sporni 3. odstavek 21. člena ZVRS določa, da vlada z odlokom ureja posamezna vprašanja ali sprejema posamezne ukrepe, ki imajo splošen pomen ter sprejema druge odločitve, za katere je z zakonom ali z uredbo določeno, da jih ureja vlada z odlokom. Iz argumentacije, ki jo je predlagatelj podal že zgoraj izhaja, da v praksi naveden člen dopušča vladi, ki je organ izvršilne veje oblasti, povsem proste roke pri določanju oz. omejevanju pravic in obveznosti državljanov in drugih oseb na območju RS, ki je sicer na podlagi določbe 87. člena Ustave RS pridržano samo zakonu.
48. Po mnenju predlagatelja je določba 3. odstavka 21. člena ZVRS neustavna in nezakonita, ker ustvarja možnosti (pre)široke razlage navedenega člena, kar predstavlja odmik od namena 2. odstavka 32. člena in 87. člena Ustave RS, ki določata, da se lahko omejevanje temeljnih človekovih pravic določi le z zakonom. Navedena določba ZVRS dopušča arbitrarno odločanje izvršilne veje oblasti in uporabo določbe v nasprotju z določbami Ustave RS.
49. Ratio legis določbe 2. odstavka 32. člena in 87. člena Ustave RS je, da se lahko v temeljne pravice, ki so varovane z Ustavo, poseže le z zakonom, ko je pred tem opravljeno natančno in strokovno podkrepljeno tehtanje med posameznimi dobrinami in posegi vanje ter v kolikor se posledično določen poseg v ustavno varovano dobro izkaže kot nujen, primeren in sorazmeren.
50. 3. odstavek 21. člena ZVRS pa nasprotno dopušča, da lahko Vlada RS kot izvršilna veja oblasti z podzakonskim predpisom brez izrecnega zakonskega pooblastila in mimo Ustave RS ter zakona poseže v temeljne človekove pravice in to celo brez kakršnega koli predhodnega tehtanja dobrin in ugotavljanja nujnosti, primernosti ter sorazmernosti ter brez kakršnekoli predhodne strokovne podlage za tak poseg.
51. Po mnenju predlagatelja sporna določba ne samo, da v celoti negira določbo 2. odstavka 32. člena in 87. člena Ustave RS in ruši celoten pomen hierarhije pravnih predpisov v RS ter zakonodajne veje oblasti, še več; sporna določba dopušča absolutno preširoko in arbitrarno možnost izvršilni veji oblasti, da samovoljno poseže v posameznikove temeljne človekove pravice. S tem se ustvarja »odlična« možnost rušenja pravne države, nedopustnih zlorab ter oškodovanja temeljnih pravic državljanov in ostalih oseb na območju RS. Povedano drugače: na podlagi navedene določbe je vladi dana možnost, da poseže v ustavno varovane človekove pravice, ne glede na to, da sicer Ustava RS določa, da se lahko vanje poseže le z zakonom.
52. Podzakonskim aktom se ne sme prepuščati urejanje vprašanj, ki so pridržana zakonu. Zakonodajalec mora v celoti izvrševati svojo funkcijo in ne sme »delegirati« pristojnosti na izvršilno oblast. Še posebej to velja v primeru vprašanj, ki se tičejo posegov v ustavno varovane pravice.

53. Navedena določba, ki dopušča poseg v ustavno varovane pravice z podzakonskim aktom je torej skrajno protiustavna; pravila igre v tem primeru niti slučajno niso vnaprej znana in določena, vlada lahko sprejme ukrep z lastnim podzakonskim predpisom, mimo zakonodajne veje oblasti, pri tem pa ji predhodno ni potrebno opraviti tehtanja dobrin in testa sorazmernosti, niti ji ni potrebno podati objektivnih in strokovno podkrepljenih argumentov za uveljavitev takšnega protiustavnega ukrepa.
54. Ta določba 3. odstavka 21. člena ZVRS je zato protiustavna, vnaša ogromno negotovost in izvršilni veji oblasti omogoča nedopustno širitev pristojnosti na zakonodajno vejo oblasti.
55. Če Ustava določa, da lahko v njej določene pravice omeji le zakon, potem naj pač to velja vedno, ali pa nikoli. Ne pa, da ima vlada kot izvršilna veja oblasti, v primerih, kot je obravnavan, na voljo določilo, ki ji omogoča samovoljno posegati v temeljne človekove pravice (brez ustreznih strokovnih podlag, brez ustreznih argumentacij, tehtanja sorazmernosti in nujnosti in brez objektivnega obveščanja javnosti o vseh pravno relevantnih dejstvih, ki so bile (oz. naj bi bile) podlaga za te posege).
56. Navedena določba 3. odstavka 21. člena ZVRS je torej v neskladju z Ustavno varovano pravico do pravne države (2. člen Ustave RS) in do svobode gibanja (32. člen Ustave RS), kot tudi v nasprotju z 87. členom Ustave RS, ki določa zakonsko pristojnost državnega zbora.
57. Pobuda za presojo ustavnosti 5. , 7. in 39. čl. Zakona o nalezljivih boleznih, in celotnega Zakona o nalezljivih boleznih
58. Nadalje pritožnik izpodbija tudi prvi odstavek 7. čl. ZNB. Le-ta definira epidemijo. Vendar pa je definicija popolnoma nekonkretizirana, nesubstancirana, in ne vsebuje nobenih meril in kriterijev, niti za ugotavljanje števila prizadetih oseb, niti za določanje in ugotavljanje, kaj pomeni definicija: »presega« običajno stanje. Ni jasno in določeno:
59. niti, kaj konkretno bi naj pomenilo, da »presega«,
- a. niti, kaj je »običajno stanje«,
 - b. niti, kdo je pristojen za strokovno ugotavljanje, ali presega običajno stanje (v zvezi s tem pritožnik izpodbija tudi prvi odstavek 5. čl. ZNB, kot bo obrazloženo v nadaljevanju).
60. V praksi gre za sledečo problematiko: Vlada RS trdi, da je število umrlih zaradi COVID-19 npr. 50. Pri tem ne loči umrlih s COVID-19 in umrlih zaradi COVID-19. Vse smrti kar avtomatsko pripiše COVID-19, čeprav COVID-19 sploh ni vzrok za smrt konkretnega okuženega (pritožnik se v izogib ponavljanju v celoti sklicuje na obrazložitev vseh zgornjih točkah, še posebej pa 30-54). Zaradi takšne nestrokovno in

napačno vodene statistike je število umrlih zaradi COVID-19 v uradni statistiki prikazano nekajkrat višje, kot je v resnici. Zato bi moral ZNB določiti jasna merila za ugotavljanje števila umrlih in stopnjo smrtnosti izključno zaradi COVID-19. Šele na podlagi takšnih podatkov je sploh možno ugotavljati, ali obstajajo pogoji za razglasitev epidemije, ali ne. V nasprotnem primeru lahko prihaja do hudih zlorab in neutemeljenega omejevanja ustavnih pravic, saj se zaradi nejasnega in napačnega vodenja podatkov o številu smrti zaradi COVID-19 (in katerekoli druge nalezljive bolezni) navaja kar 8 do 10-krat višja stopnja smrtnosti od resnične. Posledice uporabe napačnih in nepreverljivih podatkov pa ima nepopravljive posledice za celotno državo.

61. Podatke o resničnem številu smrti zaradi COVID-19 bi moral pristojni organ RS potem primerjati s številom smrti v podobnih primerih, npr. smrti zaradi gripe in gripi podobnih obolenj. Morala bi obstajati tudi neka merila, ki bi vsaj okvirno konkretizirala pojem »presega«. Po mnenju pritožnika za razglasitev epidemije ne zadostuje zgolj, da »presega« ampak bi moralo »občutno presegati«. Če je namreč smrtnost zaradi COVID-19 višja od gripe le za npr. 5 %, to zagotovo ne opravičuje omejevanja ustavnih svoboščin in sprejemanja ukrepov, ki bodo povzročili najhujšo recesijo in gospodarsko škodo v zgodovini RS, ter še neviden poseg v ustavne pravice in svoboščine. Takšna merila bi morala biti sprejeta z zakonom, saj se je izkazalo, da ima uvajanje ukrepov zaradi epidemije lahko izjemno hude posledice, najhujše možne posege v ustavne pravice in svoboščine! Merila in način ugotavljanja epidemije so torej bistvenega pomena, določiti pa jih mora zakonodajalec v zakonodajnem postopku; zakon pa je tako pomemben, da bi ga moral Državni zbor sprejeti z 2/3 večino, saj se na podlagi razglasitve epidemije de-facto uvaja delno izredno stanje. In če je npr. za aktivacijo vojske potrebna večina 2/3, bi tudi za določitev strokovnih organov in meril za razglasitev epidemije morala biti določena večina v Državnem zboru 2/3, da se prepreči uporaba glasovalnega stroja in se določi poštena in strokovna merila.
62. Pobudnik ugotavlja, da je v času pisanja te vloge v Sloveniji po uradnih podatkih mrtvih 100 ljudi. Glede na mnenja strokovnjakov, da je treba dejansko uradne številke deliti s faktorjem 8 do 10, da se pride do števila primerov, ko so okuženi resnično umrli zaradi COVID-19, je torej dejansko umrlih izključno zaradi COVID-19 6 do 9 ljudi. Nadalje niti ne vemo, koliko ljudi bi dejansko umrlo zaradi COVID-19, če bi se izvedli le ukrepi zaščite ranljivih skupin, kot npr. na Švedskem. Vsi podatki kažejo, da smrtnost ni bistveno višja, kot pri gripi. Če pa bi pristojni organi RS pravočasno in učinkovito zaščitili ranljive skupine, pa bi se večini smrti zagotovo lahko izognili. Zato pogojev za razglasitev epidemije ni, oz. vsaj ne za sprejem vseh rigoroznih ukrepov, še posebej ne za popolno prepoved svobode zbiranja.
63. ZNB bi moral določiti tudi, da je stroka dolžna določiti konkretne in realne cilje, in kognentno določiti skrajno časovno omejenost ukrepov: npr. da lahko veljajo največ dva tedna, potem pa so vsi pristojni organi dolžni ponovno ugotavljati dejansko stanje in ponovno odločiti o potrebnosti ukrepov in jih po potrebi znova uvesti; torej,

da po dveh tednih avtomatsko prenehajo veljati. Časovno neomejena veljavnost ukrepov je protiustavna, saj dopušča, da jih politika vzdržuje v veljavi ne glede na to, ali so še strokovno utemeljeni ali ne; to pa omogoča popolno samovoljnost izvršne veje oblasti, saj je na dlani, da npr. ukrep prepovedi gibanja med občinami (tudi če je resnično v začetku bil utemeljen), ni več potreben, pa ga oblast vseeno protiustavno in samovoljno podaljšuje, brez utemeljitve stroke. Prav tako bi zakon moral določiti javno transparentno objavo vseh relevantnih (anonimiziranih) podatkov o umrlih: starost, spol, pridružene bolezni, rezultate avtopsije, uraden medicinski vzrok smrti, ... Morali bi tudi naložiti pristojnim organom, da opravijo vse mogoče znanstvene raziskave in da spremljajo in upoštevajo vsa mnenja vseh priznanih tujih strokovnjakov, in tudi omogočiti javno debato.

64. Izpodbijani Odlok neposredno, konkretno in vsakodnevno posega v ustavne zagotovljene pravice pobudnikov in jih krši. Najinvazivnejši poseg v pravice pobudnikov na podlagi izpodbijanega odloka je kršitev pravice do svobode zbiranja.
65. V konkretni zadevi predstavlja vsebina celotne pobude zadevo širšega družbenega pomena. Odlok omejuje svobodo zbiranja ne le pobudnikom ampak vsem prebivalcem R Slovenije, izpodbijani predpisi pa ob zdajšnji rabi povzročajo grožnjo demokratični ureditvi Republike Slovenije. Pobudnik meni, da je zaradi navedenega potrebno zadevo obravnavati absolutno prednostno.

Priloga:
- pooblastilo

PRIPOROČENO!